

Nr 168.

Av herr **Onsjö**, *angående reglering av rätten att hålla grindar över enskild väg till vilken statsbidrag utgår.*

Statsmakterna ha under senare år till stor fördel för avlägsna bygder beviljat anslag till enskilda, mera allmänt befarna vägar. Detta har otvivelaktigt bidragit till att åstadkomma bättre levnadsbetingelser och större trevnad på landsbygden. Enligt gällande bestämmelser är det emellertid tillåtet för angränsande markägare att hålla grindar över de enskilda vägarna till snart sagt obegränsat antal. Detta förorsakar självfallet i många fall tidspillan, besvär och vantrevnad för de vägfarande. Ur de vägfarandes synpunkt vore det givetvis därför önskvärt, att grindar över de enskilda vägarna måtte förbjudas, i likhet med vad som nu i allmänhet gäller beträffande de allmänna vägarna. Det gäller emellertid här att göra en avvägning emellan de vägfarandes intresse av att obehindrat kunna trafikera vägarna och markägarnas intresse av att på ett ändamålsenligt sätt få inhägna sina betesmarker. I de flesta fall ordnas saken på ett förnuftigt sätt genom frivilliga överenskommelser emellan vägdelägarna och markägarna, som oftast även äro vägdelägare. I en del fall har dock rätten att hålla grindar över de enskilda vägarna utnyttjats på ett sätt, som förorsakat olägenheter för de vägfarande i sådan utsträckning, att det inte står i rimlig proportion till de fördelar grindarna kan ha för markägarna. Det förekommer till och med fall, då grindar uppsatts av okynne eller för att hämnas på någon misshaglig markägare eller trafikant.

Därför synes det vara önskvärt, att, då det gäller enskilda vägar som erhålla statsbidrag, rätten att hålla grindar på något sätt borde vara lagligen reglerad. Lämpligast vore att någon opartisk nämnd eller myndighet kunde bestämma angående rätten att hålla grindar över enskild väg i de fall, då markägarna och vägdelägarna ej kunna enas därom. Rätten att hålla grindar kunde kanske prövas vid den förrättning, som skall ske då statsbidrag sökes.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag angående reglering av rätten att hålla grindar över enskild väg, till vilken statsbidrag utgår.

Stockholm den 23 januari 1948.

J. Onsjö.
